

اشاره

برای این که بتوان درباره مدیریت یادگیری کار متفاوتی انجام داد، چه باید کرد؟ این موضوع را طی سه مقاله بررسی کرده‌ایم. در این شماره، درباره مفهوم یادگیری، یادگیری فطری و یادگیری آگاهانه (عمدی) بحث می‌کنیم و در شماره‌های آینده، نوع مدیریت یادگیری، چگونه به یادگیری کمک کنیم؟ انتخاب راهبردهایی برای مدیریت یادگیری و ... را توضیح خواهیم داد.

کلید ازدحام

خودپروری یادگیری، یادگیری فطری، یادگیری تقلید/
آگاهانه، فطرت‌گرایی، تجربه‌گرایی، حل مسئله.
تداعی معانی، حل مسئله.

مدیریت یادگیری خودپروری در یادگیری

واقع دوست دارند به صدایشان گوش دهند و به آنها توجه کنند. به نقل از بی^۱ و بوید^۲ (۲۰۰۴)، حتی نوزادان ناشنوا از دستانشان برای ادای صدای کودکانه استفاده می‌کنند. این می‌تواند در موضع فطرت‌گراها یک مدرک باشد. با این حال، این حقیقت که ما یاد می‌گیریم به زبان بومی خودمان صحبت کنیم، در موضع تجربه‌گراها مدرکی به حساب می‌آید. آن‌ها می‌گویند اگر ما در جایی که به زبان ترکی صحبت می‌کنند بزرگ شویم، اولین زبان ما ترکی خواهد شد.

مانند خیلی از یادگرفتنی‌هایی که در خانه می‌آموزیم، نوزادان بدون آن که بخواهند، صحبت کردن را از طریق کودکان دیگر یا والدین و مراقبان فرا می‌گیرند. نوزاد صدای کودکانه در می‌آورد و مراقب او آن صدا را باز می‌گرداند؛ مثلاً کودک

موقعیت‌هایی را فراهم آورد تا در آن‌جا یادگیری شکوفا شود.

نظریه فطرت‌گرایی در برابر تجربه‌گرایی

با توجه به مباحث فطرت‌گرایی در برابر تجربه‌گرایی، فرآگیری صحبت‌کردن به وضوح نشان می‌دهد که هم آن‌چه که ما با آن متولد شده‌ایم و یا زننده‌ی که از بردهایم، و هم آن‌چه که از طریق حمایت والدین و مراقبان در محیط کسب کرده‌ایم، سه‌همی را در یادگیری ایفا می‌کنند. از آن‌جا که تمام نوزادان از زمان تولد صدای مشابهی از خود در می‌آورند، فرض بر این است که همه می‌باقابلیت فراگیری زبان متولد می‌شویم. همه نوزادان صدای یک شکل از خود در می‌آورند که به طور کلی بزرگ‌سالان به سختی معنی آن‌ها را تشخیص می‌دهند. هرچند

یادگیری چیست؟

یادگیری، ایجاد تغییر نسبتاً پایدار است. یادگیری یعنی آن‌چه می‌دانیم و درک می‌کنیم و می‌توانیم انجام بدهیم؛ هر آن‌چه که دوست داریم و دوست نداریم، و همه آن‌چه که ما را می‌سازد. هنگام تفکر درباره یادگیری، بحث‌های روان‌شناسی پیرامون فطرت‌گرایی و تجربه‌گرایی چندان نتیجه نمی‌دهند. بدینهیه است بعضی از توانایی‌های یادگیری ارشی هستند. گاهی اوقات، عامل و راثتی در یادگیری مهم‌تر از عوامل دیگر در نظر گرفته می‌شود یا حتی مهم‌ترین جایگاه را دارد. در موقع دیگر، ممکن است تجربیات خاصی که ما را قادر به یادگیری می‌کنند بر جسته‌تر باشند. نوع توجه والدین و مراقبان به کودکان و جوانان در منزل و نیز توجه گروه معلمان در مدرسه به دانش‌آموزان است که می‌تواند

نوع توجه والدین به کودکان در منزل، و معلمان در مدرسه، می‌توانند موقعیت‌هایی را برای شکوفایی یادگیری فراهم آورد

پی‌نوشت

1. Overall Lyn

2. Bee

3. Boyd

منبع

Loveless, T. (2006). How well are students Supporting Children's Learning: A Guide for Teaching Assistants/Overall Lyn.- Sage, 2007.

سرشست).

● ما غالباً فقط می‌دانیم چه کار باید بکنیم؛ چگونه دوست پیدا کنیم، چگونه کودک مضراب را آرام کنیم، چه وقت با افراد بخورد کنیم، چگونه یک سوزن رانخ کنیم یا چگونه توپ را به نقطه درستی بزنیم. ما همه از یادگیری مشاهده‌ای خود استفاده می‌کنیم و آن‌چه را که به طور طبیعی برای خودمان پیش می‌آید، انجام می‌دهیم.

یادگیری آگاهانه هم چنین در منزل صورت می‌گیرد، مثل آداب و رسوم خانواده، عادات و شیوه‌های انجام کارها که دقیقاً از طریق والدین و مرباً به کودکانشان منتقل می‌شود. کودکان هم می‌توانند از بزرگترها کمک بگیرند و نوع تعهدشان را در یادگیری آگاهانه انتخاب کنند.

آلیس به تازگی تشخیص ساعت را یادگرفته است. او برای این کار حدود هفت هفته کار کرده و مشتاق است که بارگیرد. فقط به خاطر این که برادر او، از گفتن وقت به او خسته شده است و تعدادی از دوستانش هم ساعت را بدل بودند. پدر و مادر آلیس به او قول داده‌اند که وقتی ساعت را بارگیرد، برایش یک ساعت مچی بخورد. آن‌ها با دادن اطمینان بیشتر، به او کمک کردن.

او عقره‌های ساعت را هنگام رفتن به مدرسه، غذاخوردن و رفتن به رخت‌خواب می‌دید. آن‌چه که به نظر آلیس فرق داشت، دقت روی زمانی بود که برنامه مورد علاقه‌اش را در تلویزیون پی‌گیری می‌کرد. آن زمان را با ساعت مطابقت می‌داد تا بینند ساعت چه زمانی را نشان می‌دهد.

یادگیری از تقلید استفاده می‌کنیم.

هر تازه کار، دقیقاً از شیوه صحبت رهبر گروه تقلید می‌کند و با گوشش و لحنی که کاملاً متفاوت از صدای خودش است، صحبت می‌کند. به جوانان نگاه کنید و ببینید که از نظر پوشش و شیوه گفتار چگونه به انواع متفاوت از یکدیگر تقلید می‌کنند.

● ما در سراسر زندگی برای یادگیری از «تداعی معانی» استفاده می‌کنیم. حتی وقتی کودکی برای بیرون رفتن از شما می‌خواهد کفش‌هایتان را پوشید تا او را به پارک ببرید، برای او پوشیدن کفش به معنای پارک رفتن تداعی می‌شود. کودکان خیلی زود تداعی معانی بین کلمات را درک می‌کنند.

● ما برای این که مشکلات را حل کنیم، همه راهها را امتحان می‌کنیم تا بینیم کدام راه مناسب خودمان است. وقتی کودکی در می‌یابد که باستن سه طناب به سه تا از ماشین‌هایش، می‌تواند هر سه‌تای آن‌ها را در یک زمان راه ببرد، مشکلش را به طور خیلی غیررسمی حل کرده است.

کودکان در بازی همیشه مشکلاتشان را حل می‌کنند. این کار در دوره بزرگ‌سالی هم ادامه می‌یابد. همه ما با استفاده از یادگیری اتفاق می‌کوشیم تا مشکلات را حل کنیم.

چند نفر از ما تا به حال برای سرهم کردن قطعات و سیله‌ای، با نگاه جدید روی نمودار راهنمای آن تعمق کرده‌ایم؟ در مدرسه، حل مسائل مشاهده‌ای می‌تواند به یادگیری ناقص منجر شود. این یکی از دلایلی است که برای بررسی چگونه به جواب رسیدن دانش‌آموز حائز اهمیت است، نه فقط رسیدن به جواب درست یا غلط (فطرت،

می‌گوید بـ، بـ، شنونده جواب می‌دهد بـ. این موضوع تجربه مفیدی برای هر دو طرف به نظر می‌رسد. به طور کلی، کودک یاد می‌گیرد صحبت کند، بشنید، راه برود، بدد، خودش غذا بخورد و خیلی کارهای دیگر، بدون این که به کمک زیادی نیاز داشته باشد. این یادگیری فطری یا ذاتی است. وقتی ما آموزش به کودکان را شروع می‌کنیم یا وقتی کسی چیزی را برای یادگیری انتخاب می‌کند، این یادگیری آگاهانه است [فاکس، ۲۰۰۵].

خارج از خانه، در مدرسه، معمولاً یادگیری از ذاتی بودن به نوع دیگری تغییر می‌یابد که به تلاش بیشتری نیاز دارد؛ همان‌گونه که یادگیری نوشتن نسبت به یادگیری صحبت کردن، تلاش بیشتری را می‌طلبد. این گونه یادگیری آگاهانه است. در زندگی، وقتی انتخاب می‌کنیم که بارگیریم، می‌دانیم که تلاش لازمه آن است. البته می‌دانیم هر کاری را که برای یادگیری انجام می‌دهیم، نه همیشه مورد علاقه ماست و نه آسان است.

یادگیری ذاتی همواره جوشش زیرسطحی دارد. توجه به این یادگیری را نمی‌توان متوقف کرد. یادگیری ذاتی به طرق متفاوتی اتفاق می‌افتد که عبارت‌اند از:

● ما به ورودی‌های حسی مورد نیازمان بیشتر توجه می‌کنیم؛ آن‌ها را یاد می‌گیریم و از موارد دیگر صرف‌نظر می‌کنیم. هوشمندی حسی و ادارکی ما، آن‌چه را که برای یک نفر رسا و جالب به نظر می‌رسد، برای دیگری عادی معنی می‌کند. این یادگیری ادارکی و از روی نهاد ژنتیکی است.

● ما در زندگی روزمره برای

